

سه‌شنبه ۹ دی ۱۳۹۳ سال دوازدهم • شماره ۲۱۹۸ • ۹	
روزنامه شرق	
جهان	
در آرزوی بازگشت به ایران هستم	صفحه ۱۰
بازگشت محمد اصفهانی با «شِکوه»	صفحه ۱۰
روایتی از سفر به نیویورک؛ منتهن شماره به شماره	صفحه ۱۲

یادداشت

شرکای جدید افغانستان پس از خروج آمریکا

«باراک اوباما» رئیس‌جمهوری آمریکا، جنگ افغانستان را پایان‌یافته خواند؛ در شب کریسمس در پایگاه سپاه تفنگداران دریایی هاوایی حاضر شد و با ادای احترام به کشته‌شدگان این جنگ اعلام کرد که افغانستان پس از ۱۳سال جنگ امن‌تر شده است. اما آیا افغانستان در شرایط پس از جنگ همان رویکرد سابق را در پیش خواهد گرفت؟ آیا این کشور با روی‌کارآمدن رئیس‌جمهوری که تمایلات غربی دارد، باز هم شرکای سابق را در اولویت قرار خواهد داد؟ به نظر می‌رسد پس از روی‌کارآمدن «اشرف غنی» به‌عنوان رئیس‌جمهوری جدید افغانستان، مناسبات این کشور نیز رو به تغییر است. غنی در نخستین سفر خارجی خود چشم‌روی متحد بسیار نزدیک و سنتی خود یعنی هند بست و راهی چین شد، پس از آن نیز پاکستان و عربستان بودند که میزبان او شدند. غنی البته هنوز سفری به تهران نداشته و در نگاه نخست نیز به نظر می‌رسد ایران رضایت چندانی از روی‌کارآمدن او ندارد.

به گزارش المانیتور، چنین رویکردی نسبت به روی‌کارآمدن غنی در کابل هنوز هم نمی‌تواند از علاقه ایران به حفظ جایگاه خود به‌عنوان یک بازیگر کلیدی در صحنه سیاست افغانستان بکاهد و نباید هم اینطور شود. به‌رحال ایران یکی از بزرگ‌ترین سهامداران عدالله داشت و سابقه این روابط به دهه ۱۹۹۰ میلادی برمی‌گردد؛ در ابتدای دهه ۱۹۹۰ میلادی، پاکستان به ایران پیشنهاد داد که به نزدیکی جغرافیایی، امور افغانستان- چه خوب و چه بد- تأثیری آنی روی ایران دارند. در این گزارش آمده است که ایران از روی‌کارآمدن دولتی متحد در کابل استقبال کرده اما تهران تمایل بیشتری به پیروزی عبدالله عدالله داشت. ایران روابط عمیقی با عدالله داشت و سابقه این روابط به دهه ۱۹۹۰ میلادی برمی‌گردد؛ زمانی‌که تهران از پشتیبانان اصلی اتحاد شمال در مبارزه با طالبان بود. از سوی دیگر، غنی مردی است که بخش قابل‌توجهی از زندگی خود را در غرب سپری کرده و سال‌های بسیاری را نیز در آمریکا به‌سر برده است. او به‌وضوح اعلام کرده که آمریکا نقش مهمی در آینده افغانستان ایفا خواهد کرد. البته غنی ارکان کلیدی مختلفی را برای سیاست خارجی کشورش تعریف کرده است. او می‌گوید، دولتش بر همسایگان نزدیک، پاکستان، ایران، اسلام و آمریکا، اروپا و ناتو متمرکز خواهد بود. المانیتور در ادامه می‌نویسد: در برخی مواقع مخالفت تهران با تداوم حضور نظامی آمریکا در افغانستان از سوی افرادی مطرح شده که به نظر می‌رسد خواهان بهبود روابط ایران- آمریکا هستند و در صورت وجود منافع مشترک، همکاری را غیرممکن نمی‌دانند. در ماه اکتبر «محمدجواد ظریف»، وزیر خارجه ایران در کنفرانس موسوم به «فرآیند استابول» با موضوع افغانستان که به میزبانی چین برگزار شد، خواستار خروج نیروهای نظامی خارجی از افغانستان شد. اما در میانه تمامی این درخواست‌ها، اعلامیه‌ها و اطلاعیه‌ها به نظر می‌رسد برخی کشورها دست‌به‌کار شده و به‌خوبی از فضایی که به‌تازگی با خروج نیروهای آمریکایی ایجاد شده، بهره می‌برند. کمرنگ‌شدن حضور ایران نیز می‌تواند میدان را برای کشورهایی چون چین و عربستان خالی بگذارد.

چین دارای سه هدف استراتژیک در افغانستان است: نخست، استفاده از منابع و مواد خام، دوم، افزایش فرصت‌های تجارت مشترک از جمله راه‌اندازی پروژه‌های زیرساختی مانند خطوط آهن، جاده و مخابرات و سوم، مانع‌ت از تبدیل‌شدن افغانستان به پایگاهی برای جدایی‌طلبان «سین‌کیانگ». طی ۱۳سال حضور نظامی آمریکا در این کشور، شرکت‌های چینی برای تاخت‌وتاز در بخش‌های اقتصاد خود خواهان بود. ضمن اینکه چین به‌طور همزمان روابط خود با دولت جدید افغانستان و طالبان را توسعه می‌دهد تا از یک‌سو منابع انرژی را توسعه دهد و از سوی دیگر کمپین مبارزه با تروریسم را تقویت کند. البته گام‌های یکن از آن جهت محتاطانه برداشته می‌شود که این کشور فاقد تجربه لازم برای برقراری ارتباط با قبایل افغان است و سعی می‌کند اشتباهات شوروی سابق را تکرار نکند. در طرف دیگر عربستان است که در زمره نخستین کشورهایی قرار دارد که میزبان رئیس‌جمهوری افغانستان بود. طی ماه اکتبر بود که این کشور از احداث یک مرکز بزرگ اسلامی به نام مرکز اسلامی «ملک عبدالله» در افغانستان خبر داد. به گفته مقامات افغان، مرکز ملک‌عبدالله دارای یک دانشگاه بزرگ علوم اسلامی، یک خوابگاه با ظرفیت پنج‌هزارنفر، یک بیمارستان و یک ورزشگاه است. علاوه‌بر این، یک مسجد بزرگ با ظرفیت ۱۵هزارنفر شیه به مسجد «فیصل» اسلام‌آباد پاکستان نیز در بخشی از این مرکز احداث خواهد شد. هزینه ساخت این مرکز بین ۴۵ تا صد میلیون دلار پیش‌بینی شده و قرار است کار ساخت آن سال آینده آغاز و در سه‌سال تکمیل شود. با آنکه حدود هزار مدرسه کوچک و بزرگ که در آن علوم اسلامی تدریس می‌شود، در افغانستان وجود دارد اما مقامات می‌گویند این مرکز نخستین مرکز تخصصی در علوم اسلامی در افغانستان خواهد بود. به گزارش المانیتور، در چنین شرایطی تهران که با انتخاب‌های نه‌چندان رضایتبخش افغانستان، از جمله تعهد بی‌چون‌وچرای رئیس‌جمهوری آن نسبت به شرکت با آمریکا کنار آمده، باید نته‌تها هزینه‌های اقتصادی، بلکه هزینه‌های دیپلماتیک تبدیل‌شدن به یک بازیگر غیرموثر در محاسبات کابل را مدنظر داشته باشد.

سه‌شنبه ۹ دی ۱۳۹۳ سال دوازدهم • شماره ۲۱۹۸ • ۹	
روزنامه شرق	
جهان	
در آرزوی بازگشت به ایران هستم	صفحه ۱۰
بازگشت محمد اصفهانی با «شِکوه»	صفحه ۱۰
روایتی از سفر به نیویورک؛ منتهن شماره به شماره	صفحه ۱۲

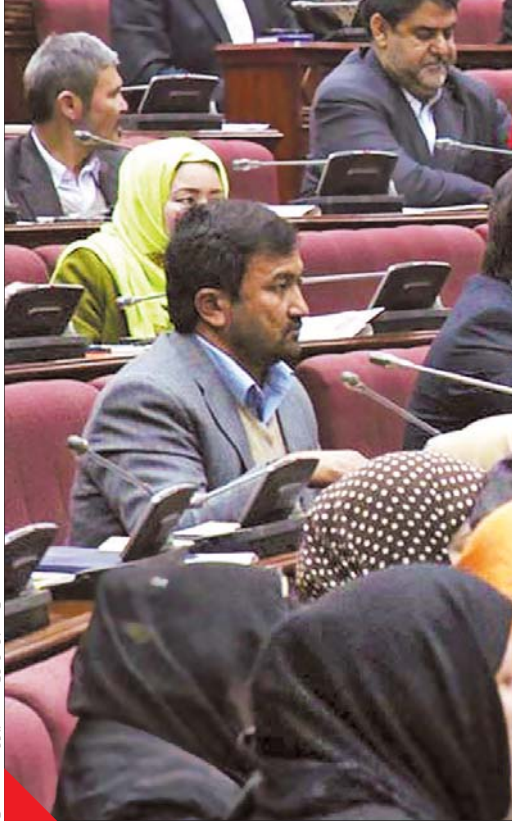
نگاه

انتخاباتی سرنوشت‌ساز برای نتانیاهو

فضای سیاسی جامعه اسرائیل این‌روزها می‌رود تا خود را برای روبه‌روشدن با انفجارهای سیاسی پیش از برگزاری انتخابات پارلمانی درماه مارس آینده آماده کند. هر نامزدی با نگاهی به کرسی نخست‌وزیری، خودش را مهیا و طرقدارانش را بسیج کرده است تا بتواند کرسی‌های بیشتری را به دست آورد. این درحالی است که انتخابات پیش‌رو می‌رود تا برای «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر کنونی اسرائیل نیز سرنوشت‌ساز شده و به‌صورت یک‌طرف‌اندوم سراسری با دوباره او را برکسی نخست وزیری نشاندہ یا برای همیشه بازنشسته کند. در چنین شرایطی نتانیاهو برگه جدیدی را رو کرد تا به‌منظور جذب شهرک‌نشینان و یهودیان متعصب در انتخابات آینده استفاده کند و آن برگه «تخریب خانه‌ها» است. رسانه‌های جهانی و از جمله رسانه‌های اسرائیلی در این‌باره گزارش‌های متعددی منتشر می‌کنند. در همین رابطه یک‌دانشگاهی مشهور اسرائیلی «مدیر «مرکز روابط بین‌المللی و علوم‌اجتماعی» در دانشگاه «ریچنت» لندن به شبکه سی‌ان‌ان گفت: «تخریب خانه‌ها از سوی اسرائیل عملی غیرقانونی است؛ یک کار زشت و به‌پهوده. حتی این امر می‌تواند به آینده اسرائیل ضربه بزند، «دومین برگ برنده بنیامین نتانیاهو، امید به ائتلاف با حزب دست‌راستی «اسرائیل خانه ما» به رهبری «اویدگور لیبرمن» و به احتمال زیاد «نتالی بنت»، رهبر حزب دینی دست‌راستی «خانه‌یهودی» خواهد بود. می‌دانیم که «بنت» در راس «یک‌فراکسیون بزرگ پارلمانی» و معروف به «اسرائیل برای ما» قرار دارد؛ فراکسیونی که از شهرک‌سازی‌ها در کرانه‌باختری به‌شدت حمایت می‌کند. «بنت» با وجود تهمیدی که به نتانیاهو دارد، می‌خواهد در نخست‌وزیر شود. او درواقع یک رقیب واقعی و درعین حال مخفی برای نتانیاهو است.

در همین رابطه، به‌نظر می‌رسد تنها یک‌نفر وجود دارد که می‌تواند برگه‌های نتانیاهو، «خانه یهودی» و حتی برنامه‌های «لیبرمن» را برهم زند و او «موشه کلحون» است که از قلب «لیکود» بیرون آمده است. کلحون کسی است که وقتی وزیر ارتباطات بود، توانست به‌صورتی جدی در جهت «بهبود اوضاع اقتصادی طبقه محروم جامعه اسرائیل» تلاش کند. به‌نوشته مطبوعات اسرائیل، انتظار می‌رود حزب کلحون یعنی «حزب اجتماعی اقتصادی» بتواند در انتخابات آینده ۱۰۰کرسی را به‌دست آورد. درباره هر یک از احداث یک مرکز بزرگ اسلامی به نام مرکز اسلامی «ملک عبدالله» در افغانستان خبر داد. به گفته مقامات افغان، مرکز ملک‌عبدالله دارای یک دانشگاه بزرگ علوم اسلامی، یک خوابگاه با ظرفیت پنج‌هزارنفر، یک بیمارستان و یک ورزشگاه است. علاوه‌بر این، یک مسجد بزرگ با ظرفیت ۱۵هزارنفر شیه به مسجد «فیصل» اسلام‌آباد پاکستان نیز در بخشی از این مرکز احداث خواهد شد. هزینه ساخت این مرکز بین ۴۵ تا صد میلیون دلار پیش‌بینی شده و قرار است کار ساخت آن سال آینده آغاز و در سه‌سال تکمیل شود. با آنکه حدود هزار مدرسه کوچک و بزرگ که در آن علوم اسلامی تدریس می‌شود، در افغانستان وجود دارد اما مقامات می‌گویند این مرکز نخستین مرکز تخصصی در علوم اسلامی در افغانستان خواهد بود. به گزارش المانیتور، در چنین شرایطی تهران که با انتخاب‌های نه‌چندان رضایتبخش افغانستان، از جمله تعهد بی‌چون‌وچرای رئیس‌جمهوری آن نسبت به شرکت با آمریکا کنار آمده، باید نته‌تها هزینه‌های اقتصادی، بلکه هزینه‌های دیپلماتیک تبدیل‌شدن به یک بازیگر غیرموثر در محاسبات کابل را مدنظر داشته باشد.

منبع:الاتحاد

عکس، خبرگز آری خامه‌نویز افغانستان

گفت‌وگوی «شرق» با «اسدالله سعادتی»، نماینده ولایت «دایکندی» افغانستان:

افغانستان بر سر دوراهی غرب و شرق

واقع‌بینی سیاسی ایجاب می‌کند که ایرانی‌ها هم منافع ملی افغانستان را به رسمیت بشناسند. افغانستان بر سر یک دوراهی قرار دارد. احساس می‌کنیم اگر رابطه ما با کشورهای غربی، آمریکا و ناتو رابطه‌ای دوستانه نباشد و یک تعامل مثبت بین ما و این کشورها برقرار نباشد، افغانستان ظرفیت کلی و جدی خواهد داشت تا به یک کانون فعالیت‌های افراطی مذهبی- از نوع سنی‌مذهب- تبدیل شود و گروه‌های شیبه داعش با القاعده با توجه به بسترهای مناسبی هم که برای رشد آنها وجود دارد، بار دیگر افغانستان را به کانون جنگ و ناامنی تبدیل کنند که در آن صورت منافع همه کشورهای منطقه به‌ویژه ایران نیز با خطر مواجه می‌شود.

بنابراین فکر می‌کنیم رابطه ما با غرب و ایالات‌متحده یک ضرورت است ولی این هرگز به آن معنی نیست که ما رابطه‌ای با ایران نداشته باشیم یا رابطه ما با ایران تحت‌تأثیر رابطه ما با آمریکا قرار گیرد. این مساله می‌تواند مدیریت شود و اگر دو کشور منافع یکدیگر را به رسمیت بشناسند، مساله‌ای پیش نخواهد آمد. افغانستان تلاش خواهد کرد که از خاک این کشور علیه منافع ایران استفاده نشود و به‌عنوان دوست با ایران رابطه حسنه‌ای با ایران داشته باشد. ما از ایران نیز توقع داریم که از ثبات و امنیت و صلح در افغانستان حمایت کند. ثبات و امنیت و صلح در افغانستان ثبات و صلح و امنیت در منطقه را به‌دنبال دارد.

۴ در یک‌سال گذشته در ایران دولت جدیدی آغاز به کار کرده است و به نظر می‌رسد در پی برگزاری انتخابات طولانی در افغانستان به‌زودی دولت جدید در این کشور نیز فعالیت خود را آغاز می‌کند. روابط این دو دولت را

در چندسال آینده چگونه ارزیابی می‌کنید؟ تا جایی که به افغانستان مربوط است، رئیس‌جمهور افغانستان سیاست خارجی خود را در پنج حلقه توضیح داده‌اند. یکی از موضوعاتی که ایشان به آن اشاره داشتند، نوع رابطه با کشورهای همسایه بوده است. او سعی دارد روابط افغانستان با کشورهای همسایه، دوستانه و برپنمای درک منافع یکدیگر و احترام متقابل باشد. همچنین ما احساس می‌کنیم دولت آقای «حسن روحانی» در ایران نیز در مناسبات و روابط بین‌المللی خود نسبت به دولت گذشته واقع‌بینانه‌تر عمل می‌کند و این واقع‌بینی سیاسی می‌تواند به بهبود و گسترش رابطه ایران و افغانستان کمک کند.

یکی از مسایل مهم در افغانستان که بیش از هر چیزی مورد آسیب بی‌ثباتی و جنگ‌های طولانی قرار گرفته، وضعیت زنان است. شما نماینده مردم در مجلس افغانستان هستید. برای بهبود وضعیت زنان در ولایت دایکندی و سایر نقاط افغانستان چه برنامه‌ای دارید و فکر می‌کنید آیا اراده‌ای

عملی مبنی بر تغییر وضعیت زنان در افغانستان وجود دارد؟ وضعیت اجتماعی که ریشه در سنت و فرهنگ یک جامعه دارد به آهستگی تغییر می‌کند. در جوامع شرقی و جوامعی مثل افغانستان- که زنان به‌صورت سنتی وضعیت خوبی نداشته‌اند- به‌عنوان مثال سطح سواد در جامعه زنان نسبت به مردان همیشه پایین‌تر بوده است.

هنوز در روستاهای افغانستان نگاه‌ها به زنان متفاوت و مردسالارانه است و به این دلیل نباید توقع داشته باشیم که وضعیت سیاسی، فرهنگی و اجتماعی زنان به‌طور معجزه‌آسا در افغانستان بهتر شود. اما باید توجه داشت که بستر حقوقی برای بهترشدن وضعیت زنان آماده شده است و در این زمینه اراده‌ای قوی وجود دارد و بسترسازی لازم در حال شکل‌گیری است. در قانون اساسی افغانستان برای زنان تبعیض مثبت در نظر گرفته شده است و در بسیاری از قوانین عادی که در مجلس هم وضع می‌شود تدابیری اتخاذ شده است که وضعیت زنان بهتر شود. این مسایل در قوانین احوال شخصی مثل قوانین طلاق یا خشونت علیه زنان در نظر گرفته شده است. به‌لحاظ عملی هم حضور زنان در چند عرصه امیدوارکننده است. زنان افغانستان در عرصه تعلیم و تربیت و آموزش ابتدایی و عالی بسیار فعالیت دارند و حضور زنان در این زمینه بسیار امیدوارکننده است. همچنین در حوزه رسانه‌ها، حضور زنان بسیار چشمگیر بوده است. در حکومت اعم از وزارتخانه‌ها و در پارلمان هم زنان فعال هستند.

۴ گاهی به نظر می‌آید حضور زنان در فعالیت‌های سیاسی از سوی جامعه مردسالارانه جدی گرفته نمی‌شود و این حضور تزیینی است.

کم‌وبیش ممکن است یک مقدار این حضور کمتر جدی گرفته شود. گاهی هم به‌خاطر اینکه تنها ترکیب جنسیتی رایج است، حضور زنان تنها تزیینی باشد اما در مجموع به این‌همه نیز می‌توان به‌عنوان یک فرصت نگاه کرد تا به این ترتیب زنان بتوانند در آینده به جایگاه واقعی خود در عرصه تصمیم‌گیری افغانستان دست یابند. تبعیض مثبت در مجلس نمایندگان افغانستان باعث شده است که از ۲۲۹نفر نماینده به‌طور الزامی ۶۹نفر زنان باشند. همه این مسایل به نظر من به وضعیت عمومی کشور بستگی دارد. ثبات در افغانستان و سیاست‌هایی که رژیم سیاسی در این کشور در پیش می‌گیرد به‌طور مستقیم بر وضعیت فرهنگی و مسایل زنان در این کشور موثر است. به‌رحال امروز صدای کسانی که با حضور زنان در عرصه‌های مختلف مخالف هستند، شنیده نمی‌شود. به نظر من حضور زنان در رسانه‌های نوشتاری و دیداری افغانستان بسیار زیاد بوده و نشان دادن سیمای زنان و فعالیت آنها در رسانه‌های تصویری خود می‌تواند بر ذهنیت و فرهنگ عمومی سنتی غالب تأثیرگذار باشد و حضور زنان در عرصه‌های مختلف را جامعه‌پذیر می‌کند.

۴ این‌روزها سایه فساد مالی در افغانستان بیش از هر‌مساله دیگری مورد توجه قرار دارد و مسوولان جدید حکومتی هم بارها بر مبارزه با فساد مالی در بخش‌های مختلف افغانستان تأکید کرده‌اند. وجود فساد مالی در لایه‌های مختلف حکومت در افغانستان تا چه حد به واقعیت نزدیک است

از ساعت سه‌بعدازظهر به بعد چراغ‌های ادارات دولتی افغانستان خاموش می‌شود. تقریباً همه اتاق‌ها و راهروهای ادارات سرد است و اگر قرار باشد جلسه‌ای در بخشی از اداره دولتی برگزار شود، تنها بخاری اتاق روشن می‌شود. گفت‌وگو با اسدالله سعادتی، نماینده ولایت تازه‌تاسیس دایکندی یکی از ۳۴ ولایت افغانستان است که با ولایات بامیان، غور، غزنی، ارزگان و در مرکز افغانستان در جاده دارالامان و نزدیکی پارلمان انجام شد. او مساله تأمین انرژی را یکی از مشکلات زیرساختی افغانستان می‌داند. دایکندی با یکی از ۳۴ ولایت افغانستان است که با ولایات بامیان، غور، غزنی، ارزگان و هلمند همجواری دارد و گاهی از آن به‌عنوان قلب آسیا یاد می‌شود. سعادتی، نماینده این استان عضو شورای مرکزی حزب وحدت اسلامی افغانستان است و سال‌ها سرمدیری نشریات «مشارکت ملی» و «دانشجو» را برعهده داشته است. به گفته این نماینده مجلس، افغانستان و ایران باید منافع مشترک یکدیگر را به رسمیت بشناسند. او بر این باور است که روابط افغانستان و غرب یک ضرورت است، ولی این روابط هرگز به معنای آسیب‌دیدن رابطه حسنه بین ایران و افغانستان نیست، بلکه می‌تواند ضامن ایجاد صلح و ثبات و امنیت در منطقه نیز باشد.

۴ من از ایران آمده‌ام و به‌طور طبیعی سوال نخست من درباره رابطه ایران و افغانستان است. به نظر شما به‌عنوان یکی از نمایندگان موثر در مجلس افغانستان روابط تهران و کابل در چه حوزه‌هایی تعریف می‌شود و این روابط را امروز چگونه ارزیابی می‌کنید؟

در دوران رئیس‌جمهور «حامد کرزای» روابط ایران و افغانستان عادی و حسنه بود و سطح همکاری‌ها بین دو کشور بالا بود. در بعد سیاسی و فرهنگی به دلیل مشترک بودن زبان و فرهنگ و دین و حوزه فرهنگی مشترک بین هر دو کشور در دولت جدید نمی‌توان این روابط را کاملاً بررسی کرد. هنوز کابینه افغانستان تشکیل نشده، بنابراین در بعد سیاسی نمی‌توان گفت که سطح روابط چگونه است اما مسایل فرهنگی میان دو کشور از دید بسیاری مغفول مانده است. ایرانی‌ها هم این مساله را تا به حال جدی نگرفته‌اند. البته منظور من فقط توجه به مسایل مذهبی نیست. می‌توان به روابط فرهنگی از بعد کلان نیز توجه کرد. ایران و افغانستان حوزه مشترک زبانی و تمدنی بزرگی دارند و همکاری‌های فرهنگی ایران و افغانستان می‌تواند در این زمینه‌ها مشترک گسترش یابد. برخی تلاش‌هایی می‌کنند که زبان افغانستان را «دری» و زبان ایران را «فارسی» یاد کنند و در نتیجه بگویند که زبان دو کشور، دو زبان متفاوت است. این در حالی است که واقعیت این نیست. در این بخش ظرفیت‌ها و زمینه‌های بزرگی وجود دارد که دو کشور بتوانند فرای سطح روابط سیاسی، همکاری‌های فراوانی داشته باشند. کارهایی که در این بخش انجام شده رنگ مذهبی یا ملی- نژادی بیشتری داشته است. ایرانی‌ها با فارسی‌زبان‌های تاجیک روابطی نزدیک‌تر داشتند و روابط آنها با هزاره‌ها- بیشتر در حوزه مذهب بوده است.

۴ یعنی روابط مذهبی ایران با هزاره‌ها بیشتر بوده است؟

از دید من این مساله و توجه ایران تنها به یک قومیت در افغانستان نمی‌تواند آینده خوبی را برای دو کشور رقم بزند. برخی فعالیت‌های ایران در افغانستان باعث ایجاد حساسیت برخی سنی‌مذهب‌ها می‌شود و این باعث شده مثلاً این روزها عربستان با آمریکا یکی از مساله حساس شود و فعالیت‌های مذهبی را نیز در افغانستان آغاز کرده است. عربستان قصد دارد یک مکان بزرگ را در اینجا به نام مرکز فرهنگی به نام «ملک عبدالله» راه‌اندازی کند. این مکان ۱۱۸هزارهکتار زیربنا دارد و ممکن است تا ۲۰۰۰میلیون‌دلار در این مکان سرمایه‌گذاری شود. نگرانی این است که این حرکت عربستان در واکنش به برخی رفتارهای مذهبی ایران در افغانستان باشد. نگرانی‌ای که به این ترتیب رقابتی مذهبی بین عربستان و ایران در افغانستان ایجاد شود و این بسیار مساله مهمی است چون می‌تواند باعث ایجاد برخی افراط‌گرایی‌ها در منطقه شود. ممکن است مرکز فرهنگی ملک عبدالله یکی از مراکزی باشد که به تربیت نیروهای افراطی و مذهبی بپردازد. این به نفع افغانستان و البته به نفع ایران نخواهد بود. به هر حال باید توجه داشت جغرافیا قابل تغییر نیست. ایران و افغانستان روابط مشترک دارند و منافع و امنیت ملی هر دو کشور با هم نزدیک است و در برخی موارد هم ممکن است منافع ملی هر دو کشور از هم جدا باشد. منافع مشترک را باید با همکاری تقویت کرد و وقتی منافع مشترک با هم همسویی ندارند باید مسایل فی‌مابین را مدیریت کرد و منافع یکدیگر را به رسمیت شناخت. یکی از مسایل رابطه افغانستان و آمریکااست. حالا که قرار است پیمان امنیتی بین دو کشور امضا و اجرا شود می‌توان مسایل و روابط بین ایران و افغانستان را مدیریت کرد.

۴ پیمان امنیتی افغانستان با آمریکا یکی از مسایلی است که ممکن است با نفع همسایه غربی افغانستان همسو نباشد. اجرای قرارداد امنیتی با ایالات متحده چه تأثیری بر روابط ایران و افغانستان خواهد داشت؟ یکی از مسایلی که باید مدیریت شود مسایلی از این دست در روابط ایران و افغانستان است. هر دو کشور در این مساله محق هستند. ایرانی‌ها با پررنگ‌شدن حضور آمریکایی‌ها در منطقه مخالف هستند و احساس می‌کنند حضور آمریکایی‌ها در مرزها و در منطقه با منافعشان همسو نیست، افغانستان باید این حق و حساسیت ایران را به رسمیت بشناسد ولی در مقابل